
NIEĆWICZENIE (2) *sb n*

Pierwsze dwa e prawdopodobnie jasne, końcowe praw- dopodobnie pochylone (tak w nie- oraz ćwiczenie).

sg N niećwiczenie (1). ◇ A niećwiczenie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Brak umiejętności, wprawy (2) : nam [...] przekaża [...] gnuśność á niezwyčaj/ á fthąd niećwiczenie przychodzi [!]/ bo káżdą rzecz trudną fie y niepodobną zda/ ktorey człowiek zwyczajáá częłtego niema BielKron 244.

niećwiczenie w czym (1): iż też widział wielkie ich nie ćwiczenie w łowie Bożym/ y nie wyrozumienie fpołobu mowy piłmá ś. CzechRozm 34.

Cf 1. ĆWICZENIE

AŻ